

ČAROVNIJA MLADENIČ

Radovan Pavlovski

1

Izviri vode med zelenimi travami
so bili najina ogledala
Nekoč sem hodil mednje da bi ljubil
zdaj z nemirom ki ga je ljubezen
spremenila valovijo trave
Glej tam na tistem črnem griču
je ugasnila moja zvezda
Jaz čarovnija mladenič stiha
kličem morje Zaman šepečem
nežnosti
Leta kot regratovi cvetovi
lete nad rodnim krajem
Na trave in na moje ljubezensko čelo
bo grenka slana padla
Oprosti mi za vse kar sem razbil v ljubezni
To so kresnice
spremstvo moje bolečine.

2

Ljubim puščobo korenin Tvojo podobo
ki je bila poletni dan s sijočimi očmi
Če se ozrem
me gonijo ostanki burje
Če gledam predse
se širen prostor v temen prizor zlije
še mravlja ki ne ve za odpuščanje je tiran
za pesnika ki s pisanjem zgreši
O poletje
zvesto vreteno mojih potepanj
Če ljubim kot mesečnik šepečem
v zvezdnato mreno noči
Vse je nedolžno
Prelepa glava trpi
Igralci
Poletno tragedijo cveta
igrajte na sceni iz kart.

Spi a jaz te bom buden
 zdravil z dotikom
 šepetom trav
 Dovolj sva se ves dan potikala mračna
 kot zlatosledca
 Magično seme se zapira v snu
 Budno za tvojo osamljenost
 široko prostranstvo odpira
 Ljubila sva se v zapuščenem vrtu
 zdaj naju veter veje k jeseni
 Spi a jaz buden
 iz zraka snamem
 čarobno rutico
 in skamenim burjo.

HIMNA OSVOBOJENEGA OGNJA

Bogomil Đuzel

1

Očisti, očisti, plamen naša življenja
 En ogenj je da ga pogoltne drugi
 Nikoli ne veš kdaj se porodi pesnik
 Pod katerim kamnom bo vzniklo njegovo srce
 Kajti kako naj bi minil
 Naj se trikratno razprši senca skrivnosti

O ogenj življenja in smrti
 Napij se vode v drobnih biserih
 In onemi — in spet naj te zažeja
 O lačno nebo, razkrij svoj skelet
 In pusti, da zasiže žareča kost na moji poti
 Ki bo pustila v pepelu še vedno vročo kovino